

Tapani Mäkisen kolumni 24.9.2006 Vantaan Sanomiin

Nurkkapatriotismia på svenska

Sipoon kunnanvaltuusto päätti viime maanantain kokouksessaan, ilmeisen tunnekuohon vallassa, romuttaa tulevaisuuttaan. Ikävintä päätöksessä on, että se on sipoolaisten oman edun vastainen. Sillä tosin osoitettiin todeksi se, mistä kunnallispoliitikkoja usein syytetään, eli kyvyttömyys ajatella meneillään olevaa vaalikautta pidemmälle.

Käsittelyssä oli päätös vaihtaa jäsenyys Itä-Uudenmaan liitosta Uudenmaan liittoon. Uudenmaan liiton jäseniä ovat Vantaa, Helsinki, Espoo ja Kauniainen sekä mm. kaikki kehyskunnat, eli kaikki nk. Helsingin seudun kunnat, paitsi Sipoo. Maakuntaliiton yhtenä tärkeimpänä tehtävänä on tehdä omalle toimialueelleen maakuntakaavaa, jolla ohjataan liiton toimialueen maankäytön kehittämistä. Maakuntakaava on pohjana kuntien omille yleiskaavoille ja siten myös lopulliselle asemakaavoitukselle.

Kummallisen ja silkkaa sanoilla kikkailua sisältävän päätöksensä mukaan Sipoo haluaa vaihtaa Itä-Uudenmaan liitosta Uudenmaan liiton jäseneksi, muttei kuitenkaan sitä halua. Suurimman vahingon Sipoon valtuusto teki sipoolaisille veronmaksajille. Päätös nimittäin osoittaa, että sipoolaisten päättäjien enemmistö ei halua kehittää pääkaupunkiseutua yhteisenä asumisen, liikenteen ja elinkeinoelämän alueena. Pääkaupunkiseudun tulevaisuuden järkevä rakentaminen koetetaan tehdä mahdottomaksi. Sipoolaiset eivät siis vielä myönnä sitä tosiasiaa, että Sipoo on kiinteä osa pääkaupunkiseutua.

Helsingin esittämät alueliitokset Sipoo pyrkii torjumaan niin ikään nurkkapatriotismin perusteilla. Helsingin vaatimukset voi kuitenkin helposti perustella tasavallan kokonaisedulla; ilman vahvaa ja elinvoimaista pääkaupunkia ei Suomi kasva ja kehity.

Uudenmaan liiton maakuntahallituksen puheenjohtajana olen pyrkinyt tarkastelemaan maakunnan etua. Vantaalaisena tunnen myös alueliitosten historiaa.

Me vantaalaiset ja erityisesti korsolaiset tunnemme rajoihin kohdistuneet muutokset ja paineet kautta historiamme. Jo silloin aikoinaan, kolmen eri kunnan asukkaina, korsolaiset ovat aina identiteetiltänsä olleet vahvasti korsolaisia. Muutokset kunnan alueissa eivät identiteettiämme ole häivyttäneet. Aikanaan tehdyillä rajamuutoksilla ja sittemmin liittymällä kokonaisuudessaan silloiseen Helsingin maalaiskuntaan, eli nykyiseen Vantaaseen tavoiteltiin vahvaa elinvoimaista ja toimeliasta kaupunginosaa. Näin syntyi nykyinen vireä ja aktiivinen vantaalainen kaupunginosa.

Aluemuutokset ovat rajusti koetelleet Helsingin seutua sodanjälkeisen historian ajan. Suurissa alueluovutuksissa nykyisestä Vantaasta liitettiin Helsinkiin 2/3 väestöstä ja kunnan pinta-alasta. 35 000 asukkaan maalaiskunnasta tuli 11 000 asukkaan tapahtuneesta hämillään oleva kunta pääkaupungin kupeessa. Tehdyt alueliitokset perusteltiin tasavallan kokonaisedulla, sillä ilman vahvaa ja elinvoimaista pääkaupunkia ei Suomi kasva ja kehity. Näin alkoivat ripeät Helsingin seudun kasvunvuodet, jotka ovat jatkuneet tasaisesti näihin päiviin. Pääkaupungin vetovoiman ja kasvun myötä Espoo ja Vantaa ovat kasvattaneet väestömääränsä noin kaksikymmenkertaisiksi ja tunnettua on myös näiden molempien kaupunkien vahva vetovoima elinkeinoelämän keskuudessa.

Samaan aikaan pääkaupungin itäsuunnassa kasvua ei ole ollut juuri nimeksikään. Sipoon väkiluku on vain kaksinkertaistunut, ollen nyt noin 18 000 asukasta. Todettakoon, että mahdollisten alueluovutusten jälkeenkin on Sipoo pinta-alaltaan suurempi kuin Espoo, joka pääkaupunkiseudun kaupungeista on pinta-alaltaan suurin. Jotta koko pääkaupunkiseutu, eli tasavallan talouden veturi, on jatkossakin vahva ja elinvoimainen, tulee kansakunnan edun nimissä turvata myös tulevien 50 vuoden kasvu.

Se edellyttää vahvaa poliittista otetta ja näkemystä.

Tapani Mäkinen, Kok

Vantaan kaupunginhallituksen sekä Uudenmaan liiton maakuntahallituksen puheenjohtaja